

established in
2016

MAS JOURNAL of Applied Sciences

ISSN 2757-5675

DOI: <http://dx.doi.org/10.52520/masjaps.18>

Araştırma Makalesi

Siirt İlindeki Çocuk Oyun Alanlarının Değerlendirilmesi

Serdar ADIGÜZEL^{1*}, Zehra Sevim ADIGÜZEL², Yunus İLBAŞ¹¹Siirt Üniversitesi, BESYO, Antrenörlük Eğitimi, Siirt²Siirt Üniversitesi, İİBF, Sosyal Hizmet Bölümü, Siirt

*Sorumlu yazar: serdaradiguzel@siirt.edu.tr

Geliş Tarihi: 05.02.2021

Kabul Tarihi: 07.03.2021

Özet

Araştırma Siirt ilindeki çocuk oyun alanlarını çeşitli yönleriyle değerlendirme amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya Siirt ilinde yaşayan 600 kişi (340 erkek ve 260 kadın) gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada veri toplamak amacıyla araştırmacı tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu ile Ulaş ve Ayan (2016) tarafından geliştirilen Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği (ÇOAD) kullanılmıştır. Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme ölçeği Cronbach Alpha katsayısı 84 olarak saptanmıştır. Bu araştırmada ise, Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme ölçeği Cronbach Alpha katsayısı 90 olarak saptanmıştır. Verilerin analizinde SPSS istatistik programı kullanılmıştır. Araştırmada meslek ve eğitim değişkenlerine bağlı olarak gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olup olmadığı incelenmiştir. Elde edilen bulgulara göre eğitim değişkeni ile ÇOAD ölçeği puanları incelendiğinde, genel yeterlilik, güvenlik ve işlevsellik yeterliliği ve ÇOAD genel ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır ($p < 0.05$). Lise ve altı eğitime sahip kişilerin, üniversite mezunu kişilere göre çocuk oyun alanlarının daha yetersiz olduğunu ifade ettiği görülmüştür. Meslek değişkeni ile ÇOAD ölçeği puanları incelendiğinde, genel yeterlilik, donanım yeterliliği, güvenlik ve işlevsellik yeterliliği ve ÇOAD genel ortalamada; özel sektörde çalışan kişilerin kamu sektöründe çalışan kişilere göre çocuk oyun alanlarını daha yetersiz olduğunu belirttiği görülmüştür. Araştırmanın sonucuna göre, Siirt ilindeki çocuk oyun alanlarının yetersiz olduğu düşüncesi genel olarak hem lise eğitimine sahip kişilerin, hem de özel sektörde çalışan kişilerin çocuk oyun alanlarındaki eksiklikleri belirtmesi sonucunda ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, oyun, çocuk oyun alanı

Evaluation of Children's Playground In Siirt

Abstract

The research was carried out in order to evaluate the children's playgrounds in the province of Siirt in various aspects. 600 people (340 males and 260 females) living in Siirt province participated in the study voluntarily. In the study, the personal information form developed by the researcher and the Children's Playgrounds Evaluation Scale (CPES) developed by Ulaş and Ayan (2016) were used to collect data. The Cronbach Alpha coefficient of the Children's Playgrounds Evaluation Scale was determined as .84. In this study, the Cronbach Alpha coefficient of the Children's Playgrounds Rating scale was determined as .94. SPSS statistical program was used in the analysis of the data. In the study, it was examined whether there is a statistically significant difference between the groups depending on the variables of occupation and education. According to the findings, when the education variable and the CPES scale scores were examined, it was found that there was a statistically significant difference between the general competence, safety and functionality competence and the overall mean of the CPES ($p < 0.05$). It was observed that people with high school or less education stated that children's playgrounds were less adequate than university graduates. When the scores of the profession variable and the CPES scale are examined, general competence, hardware competence, security and functionality competence and CPES in general average; It has been observed that the people working in the private sector stated that the playgrounds for children were inadequate compared to the people working in the public sector. According to the results of the study, the thought that children's playgrounds in Siirt province are insufficient has emerged as a result of both people with high school education and those working in the private sector indicating the deficiencies in children's playgrounds.

Keywords: Children, play, children's playground

GİRİŞ

Oyun ve oyun alanlarının önemi çocukların sosyal, psikolojik, bilişsel ve fizyolojik gelişimi açısından oldukça önemlidir. Oyun en öz haliyle eğlenmek amacıyla yapılan, kendi içinde bir bütünlüğü olan eylemler olarak ifade edilirken (Özdoğan, 2004), daha geniş perspektifte oyun, “belli bir amaca yönelik olan veya olmayan, kurallı ya da kuralsız olarak gerçekleştirilen, her durumda çocuğun isteyerek ve hoşlanarak yer aldığı, fiziksel, bilişsel, dil, duygusal ve sosyal gelişimin temeli olan, gerçek hayatın bir parçası ve çocuk için en etkin öğrenme süreci” şeklinde belirtilmektedir (Aral ve ark., 2019). Oyun alanları ise; çocukların hoş vakit geçirdiği, eğlendiği, enerji sarfettiği, sosyal ve fiziksel açıdan kendilerini geliştirdiği mekanlar olarak bilinmektedir (Tavşan ve ark., 2018). Bu bağlamda oyun ve oyun alanları çocuğun gelişimine sosyal, fiziksel, psikolojik ve zihinsel olarak katkı sunan önemli bir aktivite olarak değerlendirilmelidir. Koşan, zıplayan, tırmanan çocuk fiziksel olarak gelişirken, kas ve iskelet sistemi, sinir sistemi, sindirim sistemi, dolaşım sistemi, kemik ve eklem yapıları da olumlu şekillerde etkilenmektedir. Bu açıdan çocukta çabukluk, hareketlilik, esneklik, dayanıklılık, koordinasyon ve beceri kabiliyetleri artmaktadır (Tuncor, 2005). Ayrıca oyun esnasında çocuğun terlemesi vücuttaki zehirli atıkların atılmasını ve enerji boşaltımını sağlaması yönüyle önemli görülmektedir (Açak, 2005). Oyunun kurallı bir etkinlik olduğu düşünüldüğünde oyun esnasında öğrenilen kurallar, oyunun işleyiş düzenini algılama, yorumlama, değerlendirme, konsantrasyonun sağlama, analiz yapma, sentezleme ve karar verme gibi süreçler çocuğun zihinsel gelişimine katkıda bulunmaktadır (Hazar, 1996). Sosyal açıdan değerlendirildiğinde oyun;

çocuğun sosyalleşmesini sağlayan insan ilişkilerini düzenleyen, yardımlaşmaya olanak sağlayan önemli bir eğlencedir. Ayrıca çocuğun görgü kurallarını, arkadaşlık kurma becerilerini, saygılı olmayı öğrenmesi yine oyun aracılığıyla öğrenilecek önemli davranışlardır (Tuncor, 2000). Bu maksatla kişilik ve benlik gelişimine olumlu etkileri, oyunun psikolojik etkileri arasında sayılmaktadır. Aynı zamanda sorumluluk alma ya da görev bilincinin gelişimi yine oyun aracılığıyla sağlanabilmektedir. Diğer bir deyişle çocuk, oyun aracılığıyla duygularını daha net şekilde ortaya koyabilmektedir. Çocuk bir yandan mutluluk, acıma, üzüntü, telaş, kaygı, başarı, korku, sevgi gibi birçok duygusal tepkiyi oyunda öğrenirken, öte yandan nefretini, mutluluğunu ve saldırganlık gibi duygularını yine oyun aracılığıyla dışa vurabilmektedir (Aral, 2000; Tuncor, 2000). Günümüz oyun alanlarının kentleşme süreciyle birlikte niteliksel ve niceliksel olarak farklılaştığı gözlenmektedir. Kapitalistleşen kent yaşamında çocukların gelişimi için bu denli önemli olan oyun alanlarının her geçen gün daha da yetersizleştiği belirtilmektedir. Gökmen ve arkadaşlarının da dile getirdiği gibi 1980 sonrasında çocukların nitelikli zaman geçirebileceği oyun alanları hızlı yaşanan kentleşme süreci içinde göz ardı edilmektedir (Gökmen ve ark. 2006). Gelişen ve değişen kentleşme sürecinde varılan sonuç, oyun alanlarına olan ihtiyacın hızla arttığı gerçeğidir. Ayrıca bu alanlar fiziksel aktivite sağlamanın yanı sıra sosyalleşmeye de imkan sağlamaktadır. İston (2001) çocuk oyun alanlarının taşınması gereken özellikleri; çocukların yaşlarına uygun olması, çocuğun hayal gücünü artırması, çocuğun etrafını algılamasını sağlaması, farklı oyun çeşitleri bulunması, donanımlı ve hijyenik olması, çocukların

sosyal etkileşimlerine fırsat tanınması, çocuğa özgürlüğü hissettirmesi, çocuklar için güvenli olması, çocuğa geniş hareket imkanı sağlaması, insan sağlığına zarar vermeyen malzemeler tercih edilmesi şeklinde sıralamaktadır (Perçin, 2018). Nitekim bu gibi özellikler çocukların fiziksel, psikolojik, zihinsel ve sosyal yönlerden olumsuz şekilde etkilenmemesi açısından önemsenmektedir. Bu sebeple gelecek nesil olarak görülen çocukların gelişimi açısından son derece önemli olan oyun alanlarına ilişkin çalışmalar her zaman önemsenmektedir. Bu nedenle çalışma, Siirt ili üzerinden çocuk oyun alanlarının mevcut durumunu çeşitli değişkenler açısından ortaya koymayı ve yapılması gerekenler noktasında öneriler sunmayı amaçlamaktadır.

MATERYAL ve YÖNTEM

Araştırma grubu

Araştırmanın amacı Siirt ilindeki çocuk oyun alanlarını kullanıcıları açısından değerlendirmektir. Bu değerlendirmeler sonucu alanların eksiklikleri ve yapılması gerekenler hakkında önerilerin sunulması

amaçlanmıştır. Araştırmaya bu alanları kullanan 600 kişi (340 erkek ve 260 kadın) gönüllü olarak katılmıştır.

Araştırmanın veri toplama aracı

Araştırmada veri toplama aracı olarak Ulaş ve Ayan (2016) tarafından geliştirilen Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme ölçeği Cronbach Alpha katsayısı 84 olarak saptanmıştır. Bu araştırmada ise, Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme ölçeği Cronbach Alpha katsayısı 90 olarak saptanmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin SPSS istatistik programı aracılığıyla analiz edilmiştir.

Veri toplama yöntemi

Araştırmanın verileri, soruların katılımcılara yüz yüze sorulması şeklinde elde edilmiştir. Katılımcılara araştırmanın bilimsel nitelikte olduğu, soruları cevaplarken objektif olmalarının araştırmanın sonuçları açısından son derece önemli olarak görüldüğü sözlü ve yazılı şekilde ifade edilmiştir.

BULGULAR

Araştırmada elde edilen veriler aşağıda Çizelgelaştırılarak sunulmuştur.

Çizelge 1. Araştırma grubunu tanımlayıcı istatistiksel bilgiler

Değişkenler		F	%
Cinsiyet	Kadın	260	43,3
	Erkek	340	56,7
Eğitim	Lise	243	40,5
	Üniversite	357	59,5
Medeni Durum	Evli	296	49,3
	Bekar	304	50,7
Meslek	Kamu	241	40,2
	Özel	119	19,8
	Serbest	114	19,0
	Diğer	126	21,0

Çizelge 1 verilerine göre katılımcıların %43.3' ü kadın; %56.7' si erkektir. Toplam 600 katılımcının %40.5' i lise; %59.5' i ise üniversite mezunudur. Katılımcıların medeni

durumları değerlendirildiğinde %49.3' ünün evli; %50.7' sinin ise bekar olduğu görülmektedir. Katılımcıların %40.2' sinin kamu sektöründe, %19.8' inin özel sektörde, %19' unun serbest meslekte

çalıştığı görülmektedir. Bu alanların dışında herhangi bir meslekte geçimini

sağlayanların (diğer) ise katılımcıların %21' ini oluşturduğu görülmektedir.

Çizelge 2. Önermelere ait betimsel istatistikler

	N	A.O.	S.S.
1. Yaşadığım ildeki çocuk oyun alan sayısı yeterlidir.	600	2.19	1.174
2. Yaşadığım ilde mevcut çocuk oyun alanlarının genel durumu yeterli düzeydedir.	600	2.26	1.146
3. Oyun alanlarının bulunduğu konumlar uygundur.	600	2.65	1.071
4. Oyun alanları ulaşım açısından uygundur.	600	2.74	1.095
5. Oyun alanlarında düşme, çarpma gibi kazaların önlenmesi için alınan güvenlik önlemleri yeterlidir.	600	2.31	1.153
6. Oyun alan yüzeyleri düşme sonucu meydana gelebilecek yaralanmaları azaltacak özelliklere sahiptir. (Kauçuk yüzey. Suni zemin vb. gibi)	600	2.55	1.140
7. Oyun alanında bulunan oyun araçlarının sayısı yeterlidir.	600	2.49	1.119
8. Oyun alanlarındaki oyun araçları işlevsellik açısından yeterlidir.	600	2.60	1.059
9. Oyun alanlarındaki kaydırak/salınca vb. gibi materyallerin çeşitliliği yeterlidir.	600	2.53	1.085
10. Oyun alanlarındaki donanım ve oyun araçlarının bakımı düzenli olarak yapılmaktadır.	600	2.19	1.133
11. Oyun alanlarındaki donanım ve oyun araçların temizliği düzenli olarak yapılmaktadır.	600	2.18	1.127
12. Oyun alanlarının genel temizlik durumu yeterlidir.	600	2.23	1.089
13. Oyun alanlarının ağaçlandırma/yeşillik/bitkilendirme durumu yeterlidir.	600	2.47	1.187
14. Oyun alanları kamelya, bank ve gölgelendirme olanaklarını barındırma açısından yeterlidir.	600	2.54	1.118
15. Oyun alanları çeşme, tuvalet, çöp kutuları vb. gibi olanakları barındırma açısından yeterlidir.	600	2.39	1.173
16. Oyun alanlarında danışma veya güvenlik görevlisi gibi yetkili bir kişi bulunmaktadır.	600	2.14	1.205
17. Oyun alanlarının akşamları etkin bir şekilde kullanılması için aydınlatma durumu yeterlidir.	600	2.67	1.245

Çizelge 2' de önermelere ait betimsel istatistiklere yer verilmiştir. Bu bağlamda en düşük ve en yüksek düzeyde katılım sağlanan önermeler sırasıyla aşağıda verilmiştir. En düşük düzeyde katılım sağlanan önermeler sırasıyla,

- Yaşadığım ildeki çocuk oyun alan sayısı yeterlidir (önerme 1) 2.20 ± 1.17
- Oyun alanlarında danışma veya güvenlik görevlisi gibi yetkili bir kişi bulunmaktadır (önerme 16) $2,14 \pm 1,20$

- Oyun alanlarındaki donanım ve oyun araçların temizliği düzenli olarak yapılmaktadır (önerme 11) $2,18 \pm 1,27$
- Oyun alanlarındaki donanım ve oyun araçlarının bakımı düzenli olarak yapılmaktadır (önerme 10) $2,19 \pm 1,13$
- Oyun alanlarının genel temizlik durumu yeterlidir (önerme 10) $2,23 \pm 1,09$ şeklinde görülürken;
En yüksek düzeyde katılım sağlanan önermelerin sırasıyla,
- Oyun alan yüzeyleri düşme sonucu meydana gelebilecek yaralanmaları azaltacak özelliklere

sahiptir. (Kauçuk yüzey, Suni zemin vb. gibi) (önerme 6) $2,55 \pm 1,14$

- Oyun alanlarındaki oyun araçları işlevsellik açısından yeterlidir (önerme 8) $2,60 \pm 1,06$
- Oyun alanlarının bulunduğu konumlar uygundur (önerme 3) $2,64 \pm 1,07$
- Oyun alanlarının akşamları etkin bir şekilde kullanılması için aydınlatma durumu yeterlidir (önerme 17) $2,67 \pm 1,24$
- Oyun alanları ulaşım açısından uygundur (önerme 4) $2,74 \pm 1,10$ şeklinde olduğu görülmektedir.

Çizelge 3. Çocuk oyun alanları değerlendirme ölçeği frekans çizelgesi

ÇOAD	N	Min.	Max.	A.O.	S.S.
Hijyen ve Aydınlatma Yeterliliği	600	1	5	2.28	.92
Genel Yeterlik	600	1	5	2.46	.96
Donanım Yeterliliği	600	1	5	2.49	.92
Güvenlik ve İşlevsellik Yeterliliği	600	1	5	2.47	.95
ÇOAD Ortalama Puan	600	1	5	2.42	.83
ÇOAD Toplam Puan	600	17	85	41.12	14.03

Çizelge 3'te Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeğine ait aritmetik ortalamalara ve standart sapmalara bakıldığında en yüksek ortalamaya sahip boyutun donanım yeterliliği olduğu ($X=2.49$, $ss=.96$), sonrasında güvenlik ve işlevsellik boyutunun ($X=2.47$, $ss=.95$) ve genel yeterlik boyutunun ($X=2.46$, $ss=.96$) takip ettiği görülmektedir. Hijyen

yeterliği boyutunun ise en düşük aritmetik ortalamaya sahip olduğu ($X=2.28$, $ss=.92$) görülmektedir. ÇOAD aritmetik ortalama puanının ise 2.42 ($ss=.83$) olduğu görülmektedir. Bir anlamda katılımcıların çocuk oyun alanlarında en yetersiz buldukları faktörün hijyen ve aydınlatma olduğu görülmüştür.

Çizelge 4. Kullanıcıların meslek değişkenine bağlı ÇOAD puanlarının ANOVA testi sonuçları

Çocuk Oyun Alanları	Gruplararası		df	Kareler Ortalaması	F	P	Tukey
	Grup içi	Kareler Toplamı					
Değerlendirme	Toplam						
Hijyen ve Aydınlatma Yeterliliği	Gruplararası	4.138	3	1.379	1.620	0.183	
	Grup içi	507.296	596	.851			
	Toplam	511.433	599				
Genel Yeterlilik	Gruplararası	10.890	3	3.630	4.034	.007*	2<1
	Grup içi	536.276	596	.900			
	Toplam	547.167	599				
Donanım Yeterliliği	Gruplararası	8.278	3	2.759	3.330	.019*	2<1
	Grup içi	493.781	596	.828			
	Toplam	502.058	599				
Güvenlik ve İşlevsellik Yeterliliği	Gruplararası	7.984	3	2.661	2.986	.031*	2<1
	Grup içi	531.105	596	.891			
	Toplam	539.089	599				
ÇOAD Ortalama	Gruplararası	7.159	3	2.386	3.548	.014*	2<1
	Grup içi	400.839	596	.673			
	Toplam	407.998	599				

1= Kamu 2=Özel Sektör 3=Serbest Meslek 4=Diğer

p<0.05

Çizelge 4’ te kullanıcıların meslek değişkenine göre çocuk oyun alanları değerlendirme düzeylerine ait ANOVA testi sonuçları verilmektedir. Meslek değişkenine göre, Genel Yeterlilik, Donanım Yeterliliği, Güvenlik ve İşlevsellik Yeterliliği ve genel ortalama gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmektedir (p<0.05). Anlamlı

farkın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için yapılan Tukey testi sonucunda özel sektörde çalışan kullanıcıların kamu sektöründe çalışan kullanıcılara göre çocuk oyun alanlarının daha yetersiz olduğunu ifade ettikleri görülmüştür. Hijyen ve Aydınlatma Yeterliliği alt boyutunda ise gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir (p>0.05).

Çizelge 5. Kullanıcıların eğitim değişkenine bağlı ÇOAD puanlarının t testi sonuçları

	N		A.O.	S.S.	df	t	P
	Lise/Üniversite						
Hijyen ve Aydınlatma Yeterliliği	243		2.33	.883	598	1.094	0.275
	357		2.25	.951		1.109	
Genel Yeterlik	243		2.59	.922	598	2.869	0.004*
	357		2.37	.969		2.896	
Donanım Yeterliliği	243		2.56	.890	598	1.542	0.124
	357		2.45	.931		1.555	
Güvenlik ve İşlevsellik Yeterliliği	243		2.58	.899	598	2.353	0.019*
	357		2.39	.975		2.389	
ÇOAD Genel Ortalama	243		2.51	.789	598	2.121	0.034*
	357		2.36	.845		2.150	

p<0.05

Çizelge 5’ te katılımcıların eğitim değişkenine bağlı ÇOAD Puanlarının T testi sonuçları görülmektedir. Bu kapsamda eğitim değişkenine bağlı olarak gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olup olmadığı incelenmiştir. Elde edilen bulgulara göre eğitim değişkeni ile ÇOAD ölçeği puanları incelendiğinde, genel yeterlilik, güvenlik ve işlevsellik yeterliliği ve ÇOAD genel ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır (p<0.05). Lise ve altı eğitime sahip kişilerin, üniversite mezunu olan kişilere göre çocuk oyun alanlarının daha yetersiz olduğunu ifade ettiği görülmüştür. Hijyen ve aydınlatma yeterliliği ve donanım yeterliliği alt boyutlarında ise gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı saptanmıştır (p>0.05).

SONUÇ ve ÖNERİLER

Oyun, çocukların gelişimleri açısından çok boyutlu etkilere sahip önemli bir aktivitedir. Bu bağlamda

gelecek nesil olarak ifade edilen çocukların gelişimlerini olumlu şekilde etkileyecek her adım oldukça önemlidir. Çocuk oyun alanlarının nitelik ve nicelik açısından yeterliliklerinin önemi ise tam da bu noktada ön plana çıkmaktadır. Çeşitli araştırmalar incelendiğinde (Türkan ve Önder, 2011; Şişman ve Özyavuz, 2010; Yılmaz ve Bulut, 2003; Açık ve ark, 2004; Hepcan ve ark, 2001; Bulut ve Kılıçaslan, 2009), Türkiye’deki birçok kentte çocuk oyun alanlarının hem mekânsal açıdan, hem de niteliksel açıdan yetersizlikler taşımakta olduğu belirtilmektedir. Bu maksatla araştırmadan elde edilen bulgulara göre, Siirt ilindeki çocuk oyun alanlarının genel olarak yetersiz olduğu mesleki durum ve eğitim düzeyi değişkenleri üzerinden ifade edilmektedir. İldeki çocuk oyun alanlarının sayısı ve işlevsellikleri artırılmalı, ulaşım, hijyen, güvenlik, donanım, aydınlatma ve zemin nitelikleri iyileştirilmelidir. Unutulmamalıdır ki çocuğun fiziksel, zihinsel, psikolojik ve sosyal gelişimine önemli derecede katkı sunan oyun

alanlarının yeterliliği, çocuğun gelişim yeterliliğine doğrudan etkide bulunmaktadır. Dolayısıyla çocuk oyun alanlarının çeşitli özellikler açısından yetersiz olması çocukların gelişimini de olumsuz yönde etkileyecek bir unsur olarak değerlendirilmeli ve konu üzerinde hassasiyetle durulmalıdır. Tam da bu gerekçeyle sağlıklı ve üretken bir gelecek için gerekli olan oyun alanlarının kapsamlı yeterlilikleri göz ardı edilmemelidir. Bu bağlamda şu öneriler getirilebilir;

✓ Çocuk oyun alanlarının yeterlilikleri gözden geçirilmelidir.

✓ Yerel yönetimler çocuk oyun alanlarına gereken önemi vermelidir. Bu bağlamda Siirt ilinde bulunan kamu kuruluşları ile görüşülüp çocuk oyun alanlarının geliştirilmesi için projeler sunulmalıdır.

✓ Mekansal olarak özgün ve nitelikli çocuk oyun alanları yapılmalıdır.

✓ Çocuk oyun alanlarında fiziksel ve sosyal güvenlik önlemleri artırılmalıdır.

✓ Çocuk oyun alanları inşa edilirken dezavantajlı çocuklar görmezden gelinmemelidir.

✓ Sağlıklı ve üretken bir nesil için oyun alanlarının önemi yadsınmamalıdır.

KAYNAKLAR

- Açak, M. 2005. *Beden Eğitimi Öğretmenin El Kitabı*, Morpa Kültür Yayınları, İstanbul.
- Açık, Y., Gülbayrak, C., Çelik, G.T. 2004. Investigation of the level of safety and appropriateness of playgrounds in elazig city in Turkey. *International Journal Of Environmental Health Research*, 14(1): 75-82.
- Aral, N. 2000. *Çocuk Gelişiminde Oyunun Önemi*, Çağdaş Eğitim Dergisi.
- Aral, N., Gürsoy, F., Köksal, A. 2001. *Okul Öncesi Eğitiminde Oyun*, Ya-Pa Yayınları, İstanbul.

Bulut, Z., Kılıçaslan, C. 2009. *Çocuğa Özgüven Kazandırmada Önemli Bir İlke: Çocuk Oyun Alanlarında Güvenlik*. Artvin Çoruh Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 10(1): 78-85.

Gökmen, G.P., Ok, V., Özsoy, A. Esin, N. 2006. *Toplu Konutlarda Açık Mekan Yaşantısı ve Kalite: Ataköy İçin Bir Yeniden Bir Değerlendirme*, Konut Değerlendirme Sempozyumu Bildiri Kitabı, İstanbul. 62-69

Hazar, M. 1996. *Beden Eğitimi ve Sporda Oyunla Eğitimi*, Ankara, 9-14.

Hepcan, Ş., Kaplan, A., Küçükbaş, E., Özkan, B. 2001. A Research on The Qualitative Assessment of Urban Outdoor Spaces In The Case of Kemalpaşa, İzmir. *Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi*, 38(2-3): 143-150.

Özdoğan, B. 2004. *Çocuk ve Oyun: Çocuğa Oyunla Yardım*, Anı Yayıncılık, Ankara.

Perçin, M.H. 2018. *Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü, Peyzaj Konstrüksiyonu II Ders Notları, Çocuk Oyun Elemanları*, 14 s.

Şişman, E.E., Özyavuz M. 2010. *Çocuk Oyun Alanlarının Dağılımı Ve Kullanım Yeterliliği: Tekirdağ Örneği*. *Tekirdağ Ziraat Fakültesi Dergisi*, 7(1): 13-22.

Tavşan, F., İsmailoğlu, S., Ergun, B. 2018. *Restoranlardaki kapalı çocuk oyun alanlarını fiziksel çevre koşullarına ilişkin değerlendirme*, *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 11(59): 568-576.

Tuncor, F. 2000. *Eğitici Çocuk Oyunları*, Esin Yayınları, İstanbul.

Türkan, E.E., Önder, S. 2011. *balıkesir kenti çocuk oyun alanlarının irdelenmesi*. *Tekirdağ Ziraat Fakültesi Dergisi*, 8: 69-80.

Yılmaz, S., Bulut, Z. 2003. *Kentsel Mekânlarda Çocuk Oyun Alanlarının Yeri ve Önemi: Erzurum Örneği*. *Milli Eğitim Dergisi*, 158: 1-9.